

ФАТИМИ

Ч: 3748

Позволяю печатати

Пряшів, дня 22. XII. 1946

† ПАВЕЛ ЧСВВ
єпископ

Михалівці 14. грудня 1946.

О. Мет. Трчка
протоігумен

Книги Благовістника № 8

Велике чудо ФАТИМИ

Зладив

о. Володимир Арвай ЧН Ізб.

П Р Я Ш І В 1947

Друкарня „Накладательского дружества“, Пряшів

Перша поява Матери Божої

Мов блискавкою розширилося по цілїм ~~свїті~~ ~~їм~~ португальського місточка Фатими. Прославила його Пречиста Дїва Марїя своїми чудесними появами.

Дня 13. мая (квітня) 1917 три молоденькі пастишки іменно: Луцїя дос Сантос, Гїяцїнта Марто та її рідний брат Францїшок Марто погнали свої овечки на пашу до долини »Cova da Iria«, яка є віддалена приблизно три кілометри від Фатими. Тимчасом, як овечки паслися, діти весело забавлялися. Коли наспіло полудне, поклякнули і помолилися св. рожанець. Були то діти чисті, невинні мов ангели, які дуже радо молилися св. рожанець. По молитві знову зачали бавитися. Ледви розігралися, зразу осіяла їх сильна ясність мов блиск. Перестрашені діточки оглянулись і бачили небо цілком ясне. »Можливо, що зближається буря,« сказала Луцїя і порадила: »Ліпше буде вернутися додому.«

Спішно поганяли овечки додому. Як тільки прийшли на середину долини, знову ще яскравіше заблислося. По цілїм їхнім тілі перебігла якась дрож. Потім гейби на розказ поглянули на право. На дубі побачили напричуд красну Дїву. Була цілком осіяна світлом, ясніша ніж сонце. Її дівочі ноги ледви торкалися листя.

Діточки ще більше злякалися і хотіли втечи, але чудово гарна Дїва лагідним кивненням руки дала знак, щоби залишилися.

»Не бійтеся, не зроблю вам нічого злого,« ска-

зала до них. Пастушки, захоплені ласкавістю та красою прегарної Діви, не могли на Неї досить надивитися. Могла числити 15 — 18 літ. Була прибрана в білу як сніг одержу. На шиї була запнута золотою спонкою. Її голову і ціле тіло закривав чисто білий плащ, вишиваний золотом. Руки мала зложені як при молитві, в яких тримала рожанець. З прекрасного лиця ясніла її материнська любов, але також якийсь сум.

Луція осмілилася й запитала:

»З якої ви є країни?»

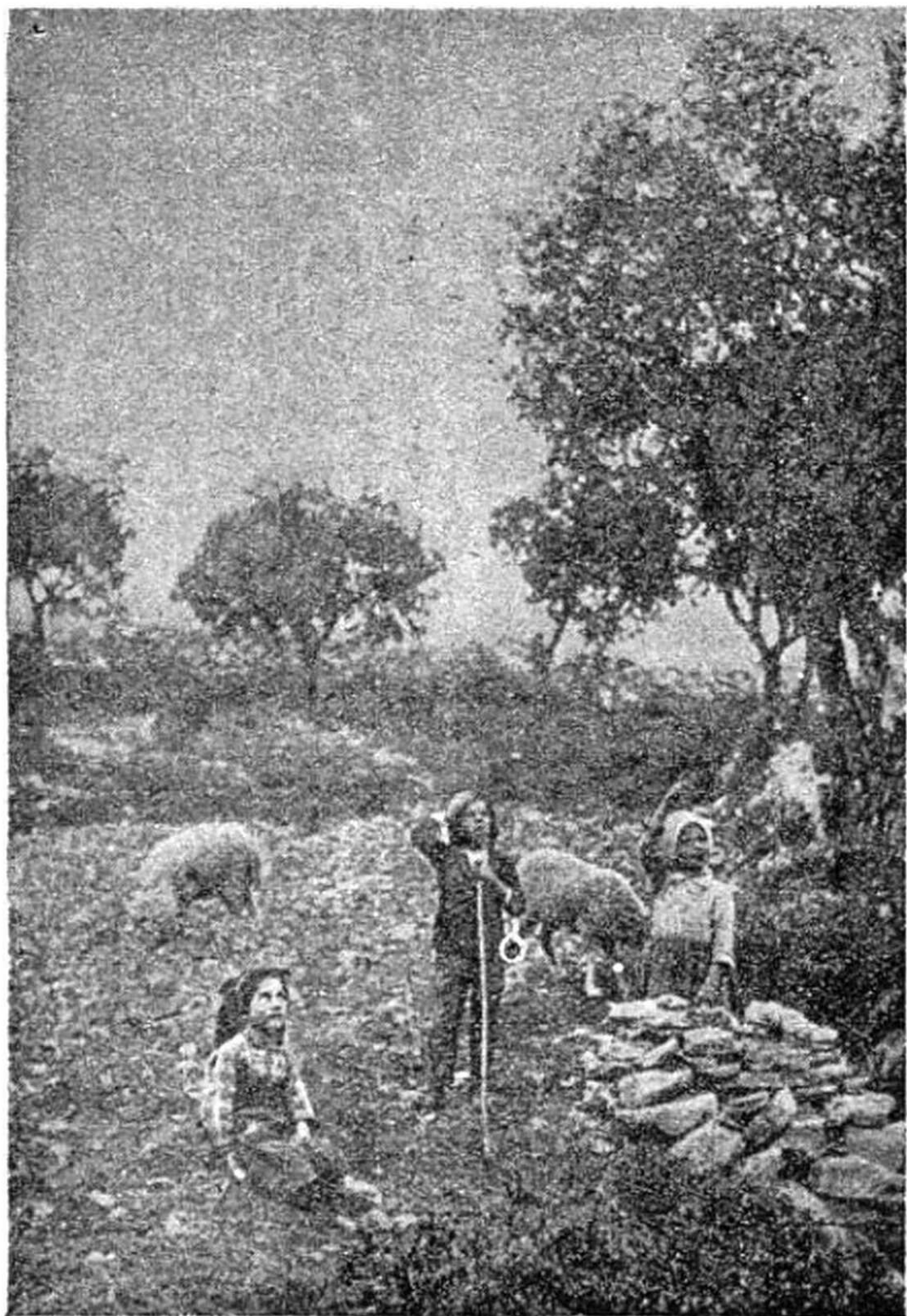
»Моя країна є небо.»

»Чому ви сюди прийшли?»

»Я прийшла вас попросити, щоб ви сюди приходили на ту саму годину протягом 6 місяців, все тринадцятого. В октовбрі вам скажу, хто я є і що хочу.»

Ця розмова тривала десять хвилин. Накінець Пречиста Діва Марія просила дітей, чи хотять принести Ісусові жертви, та охотно приймати всі хрести, які їм пішли. Чи хотять їх приймати як нагороду за безчисленні гріхи, що ними є Ісус образаний та його Непорочна Мати. Додає і причину: »Щоб так багато людей не прийшло до пекла.»

Луція з запалом відповіла: »Так, хочемо.« Пречиста Діва Марія тою відповіддю дуже потішилася, ще їх просила, щоб щодня так побожно молилися св. рожанець і помалу зникла з їх очей.

13. мая. Три налякані пастушки дивляться на небо (з фільму о Фатимі).

Друга поява

Діти вертаючися додому говорили тільки про прекрасну Діву. Постановили собі, що про зявлення нікому не скажуть. Але з великої радості не знали додержати кріпкої постанови. На другий день ціла Фатима про ніщо інше не говорила, як про чудову появу. Батьки були невдоволені, навіть покарали своїх дітей, думаючи, що це якийсь обман.

Але 13. юнія ніхто не боронив пастушкам йти до долини »Cova da Iria.« В назначену годину діточки прийшли і помолилися св. рожанець. По рожанці з'явилася їм Мати Божа. Розмова тривала знову десять минут.

Луція питалася: »Чого собі бажаєте?»

Небесна Пані знову просила, щоб на будучий місяць 13. прийшли сюди. Знову їх благала кожний день молитися св. рожанець. Потім їм виявила тайну. Цю тайну Луція за десять літ сказала на домагання свого духовного отця.

Ось, про що ходило. Луція просила:

»Благаю вас, возьміть нас усіх трьох до неба.« — Так, — відповіла їй чудова Пані — занедовго прийду взяти Гіяцинту та Францишка. Ти але мусиш лишитися тут на землі довше. Ісус хоче тебе поужити на це, щоб мене через тебе пізнали та любили. Хочу розширити на землі побожність до мого Непорочного Серця; тому, хто буде почитати моє Непорочне Серце, обіцяю спасення. Ті душі будуть премилі Богові. Будуть гейби квіточки, які положу перед Його трон«.

**Луція, Гіядинта, Францшок. Три пастушки після
останньої появи. (13. окт. 1917).**

Як Мати Божа прашалася з дітьми, кинула на них промінь яркого світла, в яким бачилися немов занурені в Бога. Зачаровані діти бачили Серце Матері Божої, увінчане колючим терням. Порозуміли, що Непорочне Серце Пречистої Діви Марії є зранене задля численних гріхів світа і що просить про покуту та винагороду. Коли Богомати віддалялася, було чути гуркіт, мов би грім вдарив.

Третя поява

Вістка про небесні появи розширилася далеко по цілій околиці, тому дня 13. юлія до долини Ірія нагорнулося аж 5.000 людей.

Цього дня Пані третій раз заохочувала молитися св. рожанець. І знову дітям зявила тайну, яку нікому не сміли сказати. Ця тайна складалася з трьох частей. Ррку 1941 Луція виявила дві часті, і то як сама сказала: »Тільки з послуху і тому, що я з неба дістала на це дозвіл«.

Перше було, що бачили, це — пекло. Це зворушаюче зявище тривало лише коротенько, але було таке страшне, що від незрозумілого страху діти би померли, як би довше тривало.

Друга річ, яку їм Пречиста Діва Марія зявила, торкалася побожності до Непорочного Серця Пречистої Діви Марії.

»Обернули ми очі на Пречисту Діву Марію — каже Луція, — щоб ми в Неї шукали охорону.« Вона нам мило, але сумно казала: »Ви виділи пекло, де дістануться вкінці бідні грішники? На їх захо-

рону хоче Господь запровадити на світі побожність до мого Непорочного Серця. Як це здійсниться, багато душ захорониться.»

Вкінці сказала Пречиста Діва Марія:

»Якщо молитесь рожанець, додайте накінці кожного десятку: «О, Ісусе, прости нам наші гріхи. Хорони нас від пекольного огня. Прийми до неба всі душі, головно ті, що найбільше потребують Твого милосердя».

Четверта поява

Ця поява не була 13. августа, тому що окружний начальник недовірок дав дітей на три дні увязнити. Всіляким способом хотів довідатися від них тайну, яку їм Пречиста Діва Марія виявила. Але все даремно, діти за жадну ціну не хотіли прозрадити.

Мати Божа з'явилася їм щойно 19. сер. Передовсім висловила їм своє співчуття, що їм заборонили прийти в призначений день і сказала, що для того обіцяне чудо в октовбрі буде менше показне.

І знову Пречиста Діва Марія заохочувала їх молитися за грішників. Гарячо благала: »Моліться, багато, моліться і кайтесь за грішників. Знайте, що багато, багато душ йде до пекла, бо нема нікого, хто б за них жертвувався та молився.»

Пята поява

На благання прекрасної Пані діти не зістали глухими, навпаки, ревно молилися св. рожанець за навернення грішників і охоче приносили малі та

більші жертви Ісусові. Як їм прийшло дещо за важке, неприємне, не нарікали, не проклинали, але щирим серцем прийняли цей хрест на себе та казали: »О, Ісусе, те з любові до Тебе та за навернення грішників.«

Ця їх апостольська ревність збільшалася кождим днем. Пройшов 13 септембра, коли в п'ятий раз мали стрінутися з Царицею св. Рожанця. Людей довкола тьма-тменна. Було їх більше як 20.000 всі молилися, декотрі плакали, головно взивали Царицю неба. Дійсно зворушаюче явище.

Діти почали молитися св. рожанець і ось зане-довго Мати Божа в блеску своєї слави сходить з неба. Похвалила діточок за надзвичайну ревність в молитві за навернення грішників. »Ісус є дуже задоволений з вашими жертвами, але не хоче, щоб ви спали з мотузом. Носіть його лише через день.«

В кінці обіцяла, що в окт. вернеться з св. Йосифом та маленьким Ісусиком. Приказала, щоб напевно 13. окт. сюди прийшли.

Послідня поява

Вістка, що пречиста Діва Марія має зробити велике чудо у Фатимі, рознеслася до найдальших закутин цілої держави, декотрі не вірили, інші знову казали, якщо чудо не станеться, то ми порахуємо з тими малими брехунами. Мати Луції дуже боялася. 12 октовбра скоро рано встала, збудила Луцію і каже: »Доню моя, найліпше буде, як підемо на св. сповідь. Люди говорять, що завтра мусимо померти.

Як Пречиста Діва Марія не зробить обіцяне чудо, люди нас забють.» Луція цілком спокійно відповіла: »Як хочете то і я піду з вами, але не з тої причини. Я не боюся, що буде треба померти. Я є цілком певна, що Божа Мати сповнить те, що приобіцяла.

Вже день перед з'явленням Богоматері тисячі та тисячі людей з найдальших країн цілої держави горнулися до долини »Cova da Iria,« щоби побачити обіцяне велике чудо Божої Матері, щоб її звеличати та упросити для себе помочі, потіхи в нещастях і терпіннях. Багато прийшло тільки з цікавості.

13. окт. була непогода, однак число паломників не перестало зростати. Дощ перемінив »Cova da Iria,« у величезне море болота. Але число людей все збільшалося. Перед 12. годиною було їх більше як 70.000. Всі терпеливо ожидали прихід дітей.

Кілька хвилин перед 12. годиною прийшли діти, одягнені в святочну одіж і почали молитися св. рожанець. Тоді о дванадцятій годині з'явилася пастишкам Мати Божа.

Луція питалася: »Хто ви є і чого собі бажаєте?« Прекрасна Пані відповіла: »Я є рожанцева Пречиста Діва Марія.« Потім висловила бажання, щоб на її честь збудовано церкву на цім місці. І шостий раз вже благала, щоби молилися св. рожанець.

Але найважнійше, що мала Мати Божа на Серці і хотіла сказати всім людям, є: »Треба, щоб поліпшилися; нехай просять за відпущення своїх гріхів.« А потім з глибоким болем на лиці та просячим голосом додала: »Нехай не кривдять дальше нашого Господа, який є вже і так занадто скривджений.«

То були послідні слова Богоматері в яких міститься суть її послання. Потім як би на прощання Мати Божа показала пальцем на сонце. На це Луція закликала до людей: »Подивіться на сонце!«

Новий незвичайний образ

Тимчасом, як люди дивилися на сонце, пастушки в захопленні побачили те, що їм Мати Божа обіця В далі побачили Непорочну Діву Марію прибрану в білу одіж в блакитним плащем. Її обличчя було над сонце яснійше. На ліво стояв св Йосиф з маленьким Ісуском. Ісус рукою благословив натовпи народу.

Е. Е. єпископ з Леїрій і Луція (сестра Марія від Семистрадальної)

Велике чудо

Натовпи народу тимчасом були свідками великого чуда. На заклик Луції — »Подивіться на сонце!« — сталося щось чудного, дотепер ще нечуванного, щось надзвичайно величавого.

Вмить перестав йти дощ. Хмари разійшлись, зявилося сонце як сріберний круг і зачалось крутити неімовірною швидкістю. Притім кидало на всі сторони довкруги проміння жовтого, зеленого, червоного, блакитного, фіялового, світла, які фантастично зафарблювали хмари, дерева, землю та великі натовпи народу. —

На хвилю перестало крутитися і знову зачало кидати світла ще в кращих красках. Другий раз перестало крутитися, щоб в третій раз ще яскравіше, та інпозантніше зачало свою ігру фантастичного круження.

Люди з захопленням в гору піднесенними очима, зо запертим віддихом дивилися на величну ігру сонця. Але нараз мали всі страшне почуття, немовби сонце з неба відорвалося і кидається на них. — Один страшливий виклик видерся зо всіх грудей, який прозраджував, як великий страх опанував кожного.

Потім було чути всілякі виклики. Один кричить: »Чудо, чудо«; інші знову: »Вірую во єдиного Бога.« Декотрі молилися: »Богородице Діво«. Найбільше було чути: »Мій Боже, милосердя!« Люди падали на коліна до болота і голосно взбуджували совершенний жаль.

Цей світляний танець сонця тривав десять минут. Бачило його більше як 70.000 людей. Всі, що там були, ба навіть і ті, які були у віддалі десять кілометрів. І то не тільки віруючі, але і невіруючі, учені і невчені. Було там багато недовірків, всі вони бачили це величаво чудо. Ще дотепер живе багато свідків того чуда.

Вправо: о. Мануїл Мерке Ферреїра, фатимський парох. Зліва: о. Монтело, первий історик Фатими.

Що з того для нас впливає?

Це величне чудо є яскравим потвердженням послання Пречистої Діви Марії. Але не тільки те чудо

сталось, але від тої пори множаться безустанно чуда, які творить Богоматір на цім місці. Тому Фатима сталася одним з найбільших відпустових міст світа, там тепер кожного року горнуться тисячі та тисячі людей. щоб знайти у стіп Матері Божої потіху в смутку підкріплення в недугах, поміч, в горі і в злиднях.

Всі ті чуда є ясным доказом правдивості послання Пречистої Діви Марії. Одже все, що Богомати пастишкам говорила, мусимо брати важно.

Послання Богоматері

Пречиста Діва Марія у своїм посланні до дітей бажала собі головню три речі, властиво: розширення побожності до свого Непорочного Серця; посвячення Ії Непорочному Серцю цілого світа; та вкінці перепрошаючу винагороду за зневаження Бога та Ії Непорочного Серця.

Побожність до Непорочного Серця П. Д. Марії

»Господь Бог хоче — сказала Мати Божа пастишкам — перевести в життя на світі побожність до мого Непорочного Серця.«

Можна спитаємося: »Чому Господь Бог хоче розширити якраз цю побожність?«

Тому бо Ії вибрав за нашу вселаскаву Матір, Ії дав всі ласки до роздавання. Тільки Вона одна є

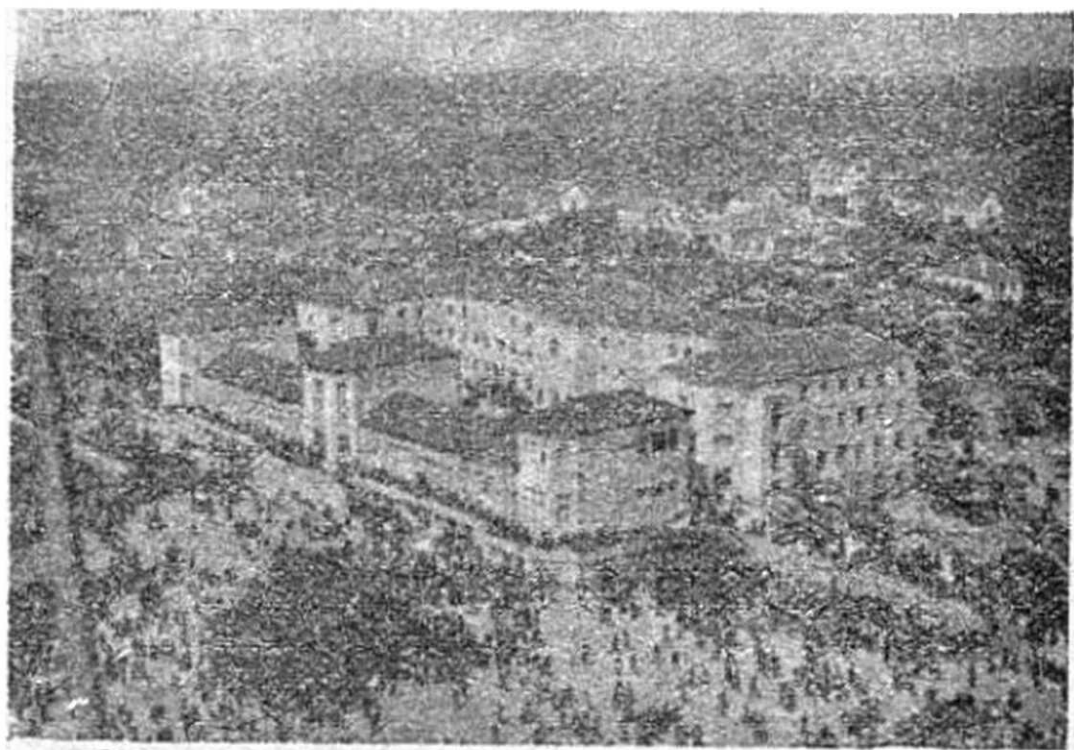
наша »заступниця непостидная, ходатаица непреложная.« Ніхто більше не розуміє так боляч та труднощам дітей, як мати. Вона готова навіть життя покласти за дитя. А та наша небесна Матір би мала мати меншу любов, як звичайна поземська мати? Всежтаки і хижі звірі люблять своїх маленьких. Що отже сказати про Серце Матері Найсвятійшої, найласкавішої? . . . Св. Альфонс говорить: »І коли би ми злучили до купи любов усіх матерей, любов усіх наречених, ба навіть любов усіх святих і ангелів до своїх почитателів, ця велика любов не дооівнялаб тій незмірній любові, яку має Пречиста Діва Марія до одної тільки душі.«

Так любить Пречиста Діва Марія не тільки праведних, але і грішників, які хочуть поліпшитися. Св. Вернард кличе до Богоматері: »Ти не стидишся жадним грішником хоч-би і найгідкїйшим і не погорджуєш жадним, як тільки зітхне до Тебе і сокрушенням серцем просить Твого милосердя. Ти двигнеш його з пропасти розпуки і даш йому лікарство надії«. Дійсно, як продовжає св. Вернард: »Серце Марії є для всіх отворене, щоб з Нього черпали всі, — невільник свободу, хорий здоров'я, засмучений потїху, грішник відпущення гріхів.«

А це любляче, для всіх ласкаве Серце Марії Бог створив. То є його превеликий дар для нас. Тим даром Бог хоче нас всіх притягнути до себе. Він знає, що многі люди, свідомі своїх провин, бояться зближитися до Нього. Вони бояться Його спрavedливості і так віддалені від Нього на віки пропалиб.

Але щоб ми незагинули, щоб і по упаденні

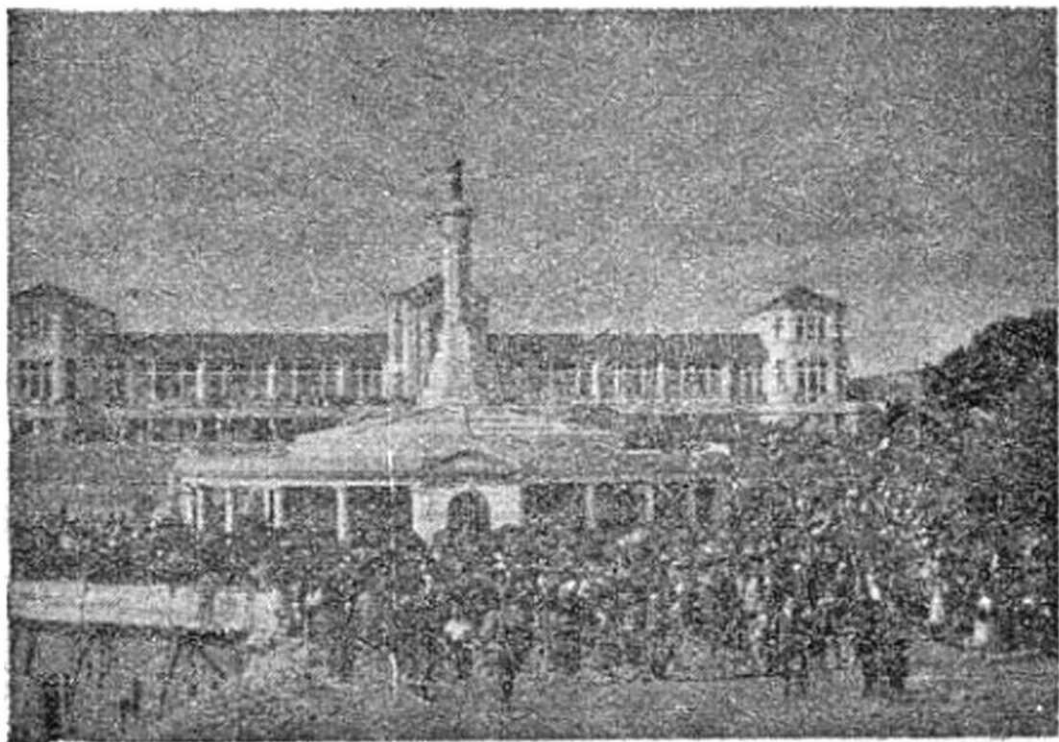
навіть до найтяжших гріхів не піддалися розпуці, дав нам милосердний Бог за Матір Пречисту Діву Марію, яка є повна любови та ласки для всіх. Вона милосердиться над всякою нуждою. Її найбільшою

Дім духовних вправ і лічниця в Фатимі.

радістю є двигати грішників з упадку і до неба впроваджувати. Дійсно, Вона має не тільки лише достоїнство Матері, але і Серце матері, яке співчуває з кожним бідаком. Но не тільки співчуває, але також справді помагає, бо Бог Ії дав всі ласки до розпорядимости. Вона все може у Бога випросити. Одже, Пречиста Діва Марія є найліпшою посередницею між Богом і людьми.

На жаль сьогодні світ призабув на Пречисту Діву Марію. Не пізнає Її материнського Серця, повного любови та милосердя, і тому є так багато нещасних так багато грішників, які не навертають-

**Водотріск з статуєю Божественного Серця.
Взаді лічниця.**

ся до Бога. Це є справді велике нещастя. Цьому нещастю Господь Бог хоче зробити кінець.

У своїй безконечній мудрості вибрав Бог якраз для нинішнього зболілого світа материнське Серце Пречистої Диви, напевно найвідповідніший середник для вратування заблудшого світа. І тому Господь Бог хоче перевести в життя набожність до Непороч-

ного Серця Марії, тої наймогутнішої Посередниці. Що дійсно є така воля Божа, potwierдила і сама Пречиста Діва Марія: »Ви бачили пекло, — сказала пастушкам — де дістануться вкінці бідні грішники. На їх захорону Бог хоче перевести в життя на світі набожність до мого Непорочного Серця. Як це здійсниться, багато душ захорониться.«

Посвята світа Непор. Серцю Марії

Пречиста Діва Марія заявила фатимським пастушкам цю гарячу просьбу: »Я прийшла просити посвячення світа могому Непорочному Серцю.« Напевно на цей благальний заклик не може зістатися глухим жадний правдивий християнин, як має хоч крихітку любови до Матері Божої.

Нинішній св. Отець папа Пії XII. сповнив це гаряче благання й урочито посвятив 8. грудня 1942 цілий світ Непорочному Серцю Марії. Справді тим Пренепорочній Діві дісталася незмірне прославлення. Однак, щоб ми також були прилучені участю до того урочистого посвячення Непорочному Серцю Марії й тим щоб сповнили ми волю Матері Божої, повинні кожний зокрема посвятитися Непорочному Серцю Марії.

Як посвятитися?

Посвятитися Непорочному Серцю Марії значить: віддатися Йому цілковито, душу й тіло, всі свої справи, всі намірення, всі свої терпіння, прикрощі,

болі, смутки, злидні й недомагання. Цю посвяту треба практично перевести в життя. Те значить: усильно вистерігатися гріха та змагатися жити щиро по христіанськи. Хто бере важно посвяту, буде ревніше шануваті Пречисту Діву Марію, особливо молитися на Ії честь св. рожанець, почитати Ії образи, на Ії свята після можливості приступати до св. причастя. Ревніший вірник буде й між іншими поширяти набожність до Непорочного Серця Марії.

Посвята

Непорочне Серце Пречистої Диви Марії, якому задля любови до нас дісталося так багато зневаг, я..., жертвую та посвячую Тобі на віки себе цілковито, щоби я так найліпше як тільки можу відповів на Твою матерянську ніжність, винагородив за зневаги, яких Ти дізнаєш від так многих невдячних дітей й щоби я за своєї сторони відновив посвяту цілого світа, якої собі Твоє найсвятійше Серце так дуже бажало та що нею прославив Тебе Святіший вселеньський Архиєрей.

Благаю Тебе, щоб Ти зволнла ласкаво прийняти ту маленьку, але щирю жертву.

Моя душа, моє тіло й ціле/моє життя від тепер є вже Твоїм. Отже тому, що я вже цілковито належу Тобі, хорони мене та борони як свій маєток. Амінь.

Винагорода

Пречиста Діва Марія з великим натиском повторяла фратимським пастушкам: »Давайте винагороду,

Паломництво молодців з Католицької акції.

винагороду за численні гріхи, що ними є зневажений Божий Маєстат, та за проклони й зневаги, яких дізнає моє Непорочне Серце й також тому, щоб грішники навернулися. Моліться, багато моліться й покутуйте за грішників. Знайте, що багато душ йде до пекла, бо нема нікого, хто б за них жертвувався та молився.»

Але Мати Божа не тільки усильно благала, щоб христіяни давали винагороду, але сама також определила середники, якими найліпше можемо Бога та її Непорочне Серце переблагати. І так велику увагу на них кладе, що обіцяє найбільшу ласку — ласку

вічного спасення дати всім, що будуть тими середниками перепрошувати Господа Бога та Її Непорочне Серце.

Ось ті середники:

Мати Божа явилася Луці 10. грудня 1925 та сказала їй: »Подивися. доню моя, поглянь на моє Серце обвинуте терням, яким його невдячні люди кожної хвилини колють (ранять), коли проклинають та є невдячні. Принаймі ти змагайся потішити мене. А в моїм імені проголоси те:

»Обіцяю, що в годині смерті випрошу до спасення потрібних ласк всім, що в п'ять по собі ідучих перших суботах висповідуються, приступять до св. причастя, помоляться рожанець, перебудуть зі мною четверть години розважаючи про тайни св. рожанця, щоб дати винагороду моєму Серцю.»

Отже чого тут домагається Мати Божа?

1. Передусім св. сповідь. Висповідатися можна хоч в котрий день в тім тижні, який є закінчений першою суботою. Під першою суботою треба розуміти першу суботу в місяці без огляду на те, коли припадає перша п'ятниця.

2. Святе причастя, яке треба побожно прийняти на саму першу суботу з тим наміренням, щоб потішити та перепросити Пренепорочне Серце Марії за численні зневаги Господа Бога (особливо через проклони та богохульства), які й її Серце зневажають.

3. Святий рожанець, це значить п'ять десятків, також треба помолитися на саму першу суботу в тій самій наміренні як винагороду за зневаги Богу та Пренепорочної Діви Марії.

Паломництво дівчат в Католицької акції.

4. Вкінці Пречиста Діва Марія хоче, щоб ми з нею перебули чверть години на розважанні про таїнства св. рожанця. Те розважання також мусить бути на першу суботу. Але щоб улегшити побожним душам це розважання, подаємо тут п'ять розважань. Ті розважання не мусимо брати після порядку, але можемо собі вибрати котре нібудь, або після бажання, або після церковного року (в різдвянім

часі — радісне таїнство; в пості — страдальне; у великоднім часі — хвалятьне таїнство).

I. Розважання

Перший десяток радісного рожанця.

Велике таїнство представляє нам початок св. рожанця. Чотири тисячі літ темноти та гріхів хляться вже до кінця. Бог хоче сповнити свою давню обіцянку, що пішле світові Спасителя. Тому посилає одного з найкращих ангелів, св. архангела Гавриїла до місточка Назарету, де в убогім домику мешкала чиста дівиця Марія. Тую бо дівицю перед віками призначив Бог на Матір своему Синові. Пречиста Діва Марія молилася якраз в своїй хатинці. Просила Бога, щоб змиловався над нещасним світом і зіслав вже Спасителя. Її гаряча молитва пробилала облаки й вступила перед лице Всевишнього й знайшла вислухання в Бога.

Ось архангел Гавриїл стоїть перед Нею з радісним посольством від самого Бога. Гавриїл витає її та поздоровляє: »Радуйся благодатная Господь с тобою, благословенна ти в женах.« — Пречиста Діва Марія як почувала це повне хвали поздоровлення, страх огорнув її душу, тревога наповнила її покірне Серце, бо не знала, що значить те поздоровлення. Ангел Божий бачить ту тревогу Марії та зразу її успокоює: »Не бойся, Маріям, обріла бо єси благодать у Бога.« Не лякайся, а радше веселися й радуйся, бо велика Твоя хвала, а достоинство

непоняте. »Се зачнеши во чреві і родиши Сина, і наречеші ім'я єму Ісус.« Но Пречиста Діва Марія не зраділо, але ще більше затрівожено запитала: »Якже це станеться? Я обіцяла Господу Богу до-

Паломництво дівчат з Народного здруження.

животне дівство і хочу його за кожную ціну Богу заховати.« Ангел відповів: »Дух святий найдет на тя, і сила Вишняго осінит тя, тімже і раждаємое свято наречется Син Божій.« На те запевнення Ангела, що й Матір'ю буде й Дівою разом, сказала покірно Марія: »Се раба Господня, буди мні по

глаголу твоєму.» І в цій хвилі вступив Син Божий в її пречисте лоно.

Уже це велике та нечуване чудо учинив Бог! Пречиста Діва Марія сталася Матір'ю Спасителя, не тратячи нічого зо свого дівства. Дійсно це хвиля свята, торжественна, найбільша зо всіх, бо це початок нашого відкуплення.

Дорога душе, застановися над тою пропам'ятною хвилею. Радуйся з превеликого достоїнства, яке дісталася Пречистій Діві. Поглянь на Матір Божу, яка вона покірна. Ангел Гавриїл благовістить їй що Бог її вибрав на Матір свого Сина, що вона є тою женою, яка зітре голову пекольного гада; говорить їй, що є вивисшена понад всі сотворіння й благословенна між всіми жінками, — але Пречиста Діва Марія не гордиться, навпаки низько про себе думає, каже: »Се раба Господня.«

І задля тої глибокої покори так подобалася Пречиста Д. Марія Богу. „Яко призрі на смиреніє раби своєї« співала у своїй величавій пісні. Справді Пречисту Діву Марію вивисшив Господь Бог не так задля її гарячих молитов, не так задля її дівства, як задля її глибокої покори. Св. Письмо виразно каже: »Господь гордим противиться, смиренним же дає благодать.« Пречиста Діва Марія була зі всіх людей найпокірнішою й тому дістала найбільшу благодать — достоїнство Матері Божої.

Учися, дорога душе, від Матері Божої тій красній чесноті покори. Покора є початком всіх чеснот, без покори не встоїться жадна чеснота. Не можеш подобатися Богу й Пречистій Діві, як ти не покірний.

Но можливо якраз тобі бракує найбільше покора. Бо чому ти так любишся в строях? — бо не маєш покори. А для чого ти бажаєш так гарячо, щоб людям подобатися, щоб тебе хвалили? Знову тому, бо не маєш покори. І нехай дехто зганить тебе хочби одним слівцем, зразу гніваєшся, і злим за зле відплачуєшся; ти не вмієш зносити упокорення, бо не маєш покори. Памятай, що говорить св. Августин: »Бог волить покірну збродню, ніж горду праведність і чесноту.« Отже мало тобі допоможе, що ти є ревний в молитвах і статочний в терпеливості, як ти є гордим. »Возненавиджена пред Богом гординя,« говорить св. Дух. Тому за кожную ціну старайся викинути зі свого серця пиху.

Памятай все, що всьо добро що маєш, не є твоє, але дар Божий. »Чого имаши, єгож ніси пріял?« питається тебе св. Дух. Здоровля, краса, багатство, розум все те є дар Б. Отже не маєш чого гордитися, навпаки ти повинен за все те Господу Богу дякувати. Але якраз люди на те найбільше забувають. Та невдячність людей дуже болить Серце Пречистої Діви Марії. Вона скаржилася у Фатимі виразно, що люди колють її Серце терням, як вони є невдячні Господу Богу. Одже, коли хочеш потішити засмучену Пречисту Діву Марію, не гордися дарами Божими, якими ти є прикрашений, але будь вдячний. Це є перша радість, яку маєш справити Матері Божій.

Друга радість, яку ти повинен Ії зробити, є: молитися як найпобожнійше »Богородице Діво.« Коли молишся побожно Богородице Діво, тоді відновля-

еш Пречистій Діві Марії ту саму радість, яку Ії приніс з неба ангел Говриїл. Ти немовби стаєшся другим ангелом Гавриїлом.

Отже потішай Ії радо тим ангелським поздоровленням, щоби так переблагати Ії за числені зневаги, яких дізнає від многих невдячних дітей. Як багато

Др. Акціус да Сілва Рібеїра, чудесно вилічений в Фатимі. Зліва: рентгенова фотографія зломленої ноги Др. Рібеїра перед виліченням.

людей замість до Неї побожно молитися, ще зневажають Ії святе ім'я, вживають його до проклонів, говорять про Неї безстыдно як про остатню грішницю. Дійсно, немилосердно колють її Пренепо-

рочне Серце. Мати Божа ціла засмучена звертає до тебе свої ласкаві материнські очі й благає тебе: »Хоч ти Мене потіши.« Люба, душе, лишишся байдуже на цей благальний заклик? Напевно, що ні! Тому на доказ широго співчуття старайся замість того тернового вінця обвинути Серце Марії рожевим вінцем — св. рожанцем.

Переблагальна молитва

Пренепорочне Серце Марії, ось, ми твої діти, приходимо до Тебе, щоб Тебе перепросити за безчисленні зневаги, яких ти дізнаєш від многих — хоч вони твої діти.

Перепрошуємо Тебе за (тих) бідних грішників, засліплених грішною пристрастю. Також за себе самих просимо Тебе. Мати наша. Прости нам наші провини та невдячність. А як винагороду прийми нашу віру в твоє взнесле достоїнство та особливіші дарування, також за тих, що в них невірять. Дякуємо за безчисленні твої добродійства, які Ти нам уділила. Дякуємо Тобі також за тих, що є невдячні. Посвячуємо себе Тобі цілковито та просимо Тебе також за тих, що Тебе не люблять, що не довіряють Твоїй материнській доброті, що до Тебе не прибігають.

Радо приймемо терпіння, якими Бог захоче нас посітити та жертвуємо Тобі свої молитви й жертви для спасення грішників. Наверни. Мати. наверни так багато своїх блудних синів і відчини їм своє Серце, певне прибіжище, щоб так перемінили минулі не-

ушановання на хвали, байдужність на гарячу молитву й ненависть на любов. Ах, допоможь, Мати наша, щоб ми вже перестали зневажати Бога, нашого Господа, бо люди вже занадто його ображають. Випроси нам задля своїх заслуг ласку, щоб ми остали вірні цьому переблагальному духу та наслідували твоє Серце в чистоті сумління, в покорі й лагідності, в любові до Бога та ближнього.

Пренепорочне Серце Марії, тобі честь, любов і хвала! Молися за нас тепер і в годину нашої смерті. Амінь.

Солодке Серце Марії, будь моїм спасенням. (300 дн. від.)

II. Розважання

Третій десяток радісного-рожанця.

Вступім в духу до Вифлеєма, коли було поше Рожество Ісуса Христа, пошій Святий Вечію, який приніс спасення всім. Відвідаймо вифлеємську стаєнку. Над нею ясна звізла й хори ангельські співають: »Слава во вишніх Богу, і на землі мир во чоловіцях благоволеніє.« Що значить ця звізда, що ангельський спів? Голосять повелику радість, що народився нам Спаситель з Пречистої Діви Марії

Коли народиться якийсь королівський син, тоді стрільба гармат звіщає всім ту радісну вістку, а радіо розносить до цілого світа, що визначний член людського роду прийшов на світ. Коло новонародженого є много слуг, всі стараються, щоб йому

було як найвигідніше. В палаті збираються самі визначні й могутчі мужі держави, щоби щастливому отцеві зложити бажання щастя.

Но зовсім інакше було при народженні Царя неба й землі. Ніхто з визначних мужів не знав, що тої святої ночі прийшов Спаситель. Але те що було

**П. Градінда Марціус да Коста нагло вилічена.
(13. мая 1933).**

великим мужам укрите задля їх гордості, об'явив Бог бідним. Як красно оповідає св. Євангеліє: »І були в тій стороні пастухи, що чували й тримали нічну сторожу коло свого стада. І це ангел Господній станув перед ними й ясність Господня осіяла їх;

і злякалися великим страхом». Але ангел сказав до них: »Не бійтеся, бо це звіщаю вам велику радість, яка буде всім людям; що народився вам сьогодні Спас, Христос Господь. І це вам знак: Знайдете Дитя повите пеленами, що лежить у яслях.« (Лук. 2, 9-12).

І зараз явилось багато ангелів, що хвалили Бога словами: »Слава во вишніх Богу, і на землі мир во чоловічих благоволеніє.«

Пастирі побігли до вертепу і нашли там Боже Дитятко у яслях, а біля Нього Пречисту Діву Марію і св. Йосифа. Псзні, зворушення гляділи на свого Спасителя. Все що на світі бачили гарного: квіточки, зізди, небо — все гасло супроти краси Того, який є радістю ангелів. Біля Ісуса клячала Пречиста Діва Марія, з її очей, з її обличча сіяла любов, щастя та радість, але бачливе око догляне там і якийсь сум. Дійсно до превеликої радости долучається й смуток. Серце Марії радовалося Синові та Спасителеві, але її материнське Серце було також наповнене болем. Вона донька славного царського роду мусить притулитися зо своїм Божим Дитятком до зимної стайні, де нема вигідної колиски, лише колючою соломою наповнені ясла. Не може знайти міста на нічліг в місті де кожного приняли, лише для неї, Матері Божої, не було місця. Тому Спаситель всесвіта приходить на світ в стайні, де лише звірята приходять на світ. Навіть послідний жебрак має ліпше помешкання. Який тяжкий біль для Серця найсвятішої Матері!

Пречиста Діва Марія тихенько молиться: »Ісусе,

мій Сину, люблю Тебе з цілого свого Серця, кож-
дий його удар нехай Тобі належиться — нехай мов
Серце винагородить Тобі нелюбов людей». Св. еван-
гелист Йо. говорить про маленького Ісуса. »Во своя
прийде, і свої Его не прияша.« (1, 11). Прийшов до
своїх і свої не прийняли його. О, колиб те було лише

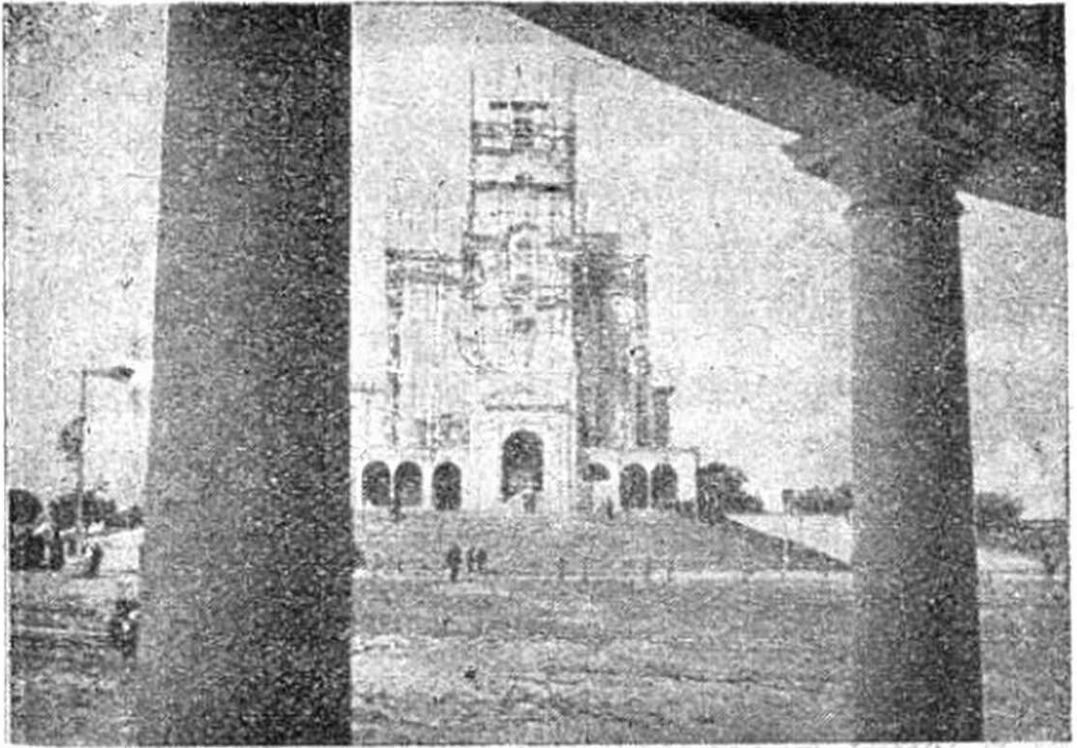
Непроглядна масса паломників.

тоді у Вифлеємі, але це на жаль повторяється що-
дня. Кілько разів Пр. Діва Марія стукає до дверей
наших сердець, та многі люди не хочуть Її прийняти.
бо »нема місця.« Чому? Бо там вже панує діавол зі
своїми товаришами: нечистотою, п'янством, прокло-
нами, невдячністю та іншими пороками. Пречиста

Діва Марія засмучена відходить з Ісусом. Прийми принаймні ти їх до свого чистого серця. Але щоби Ісусові та його Матері було приємно в твоєму серці, прикраси його щирим довірям до Них. Ісус якраз ставсь маленьким дитятком щоби ми його не лякалися, але сердечно горнулися до Нього. Він каже: »Не лякайтеся! Я не прийшов, щоби судити світ а щоби спасти. Одже прийдіть до мене всі втомлені й обтяжені, а я вас успокою.« Хоч би ти мав на своїй душі й мільйони гріхів, хочби вони були як гори високі, однак все тобі буде прощене, як прийдеш з довірям до Ісуса та його Матері. Богато грішників боїться Ісуса, замикають двері своїх сердець перед Пречистою Дівою Марією, бо не мають довіря в їх безконечне милосердя. І це якраз для Найсвятіших Сердець Ісуса й Марії є найболючіше. Ісус Христос сказав до Марії Рафолсової: »Недовіря до мого милосердя є одною з тих провин, які мене найбільше болять.«

Отже не лякайся Ісуса й Марії, вони такі ласкаві та повні милосердя, що навіть найбільших грішників каючихся приймають зі Серцем повним любови та ніжного співчуття. Розшири своє серце довірям, проси багато про себе, але проси також за многих грішників, щоби Пречиста Діва Марія знайшла в їх серцях тепленькі ясла для маленького Ісуса. Так найліпшим способом потішиш її Непорочне Серце, а будь пересвідчений, що Мати Божа потішить тоді і твоє серце, наповнить його всякими ласками. Амінь.

Помолися ще переблагальну молитву.

В Фатимі будують великий храм.

ІІІ. Розважання

Бичування Ісуса Христа.

Найганебнішою та найболючішою карою зі всіх кар, яких уживали давні народи, було окрім розп'яття на хресті — бичування. Була то кара, задаючи такі страшні болі, що на їх згадку жахається ціла людська природа. На таку жорстоку кару засудив невинного Ісуса несправедливий Пилат.

На приказ Пилата римські жовніри зараз взяли Ісуса та привели Його на місце бичування. Тут здерли з нього одержу, прив'язали до стовпа і зачали

страшно катували. Їх бичі були зроблені з численних скіряних батогів, прикріплених до дерев'яної рукояті. На кінцях тих ременів знаходилися олов'яні кульки, залізні кульчасті гачики, що при бичуванні за кожним ударом аж відпадали кусні живого тіла. Такими бичами немилосердні кати з найбільшою втіхою били того невинного Агнця, який тільки добро творив.

Люба душе, поглянь зі співчуттям на катованного Ісуса. Вже по первих ударах під шкірою купиться (збирається) Кров, святе Тіло покривається болями, синцями та ранами, а невдовзі вистрикає з Нього Кров на всі сторони. Вже бичі, руки катів, стовп і земля наповні найдорогоціннішою Кров'ю. Але кати без серця не устають, а на ранах роблять нові рани й кусні пресвятого Тіла відлітають. Но немилосердним катом ще і цього замало. Їх лиця горять ненавистю до жида, з їх очей трискає люта жорстокість, а руки їх даліше січуть Ісуса. Не вибірають, навпаки залюбки вимірюють тяжкі удари в голову і в лице! Вкінці Ісус в страшних болях упадає до калюжі власної крові. На від того, буря оплесків двигасться над товпою людей, дикий нарід зі задоволенням дивиться на свою Жертву.

Бідний Ісусе! Ніхто не має співчуття з Тобою. Сповнилися на Тобі слова пророка Ісаїї, який писав: »Нема у ньому ані виду ні величності: ми бачили Його..., як найбільше погорджуваного і маловажаного поміж людьми, чоловіка горя і болів«. (Іс. 53, 2-3).

Все те бачить Ісусова Мати. Видить тую Кров,

ті рани, тую заїлу злобу людей. Ісус тепер лежить на землі перед її очима зовсім не подібний до чоловіка. Видить те святе Тіло, яке так старанно пови-вала в пеленки у віфлеємській стаєнці, яке з материнською любов'ю пригортала до свого Серця, тепер Воно зсиніле, ціле покрите ранами, подібне до черва. Кільки ран на Тілі її Сина, тільки ран в її Серці. Жадна мати ніколи так багато не терпіла, як Мати Ісуса Христа.

Чому так страшно терпіла Мати Божа?

За людські гріхи нечистоти терпів Ісус Христос жорстоке бичування, Пречиста Діва Марія також терпіла за всі ті безстидні думки, бажання, слова, пісні та безсоромні діла, яких люди добровільно допускаються. Ті гріхи як повінь валяться на Ісуса й Пречисту Діву Марію, і знову засмучують їх Серця. Ісус скаржився Марії Рафалсовій: »Люди ображають мене нечистими пороками, особливо жінки своєю безсоромною одежою, безстидною модою, якою запричинили неморальність в родинях та у мужів. Це є якраз з найбільшої частини головна причина, чому справедливність мого Отця буриться й є примушена карати людей, які так далеко від Нього віддалилися«.

Ісус Христос з великим болем передсказав, ще їй, що в наших часах гріх нечистоти дуже розшириться. Як заглянемо у світ, мусимо признати, що справді так є. Тепер дуже часто танцюється, безстидні бесіди (речі) чути при кожній нагоді, при праці, дома, на вулиці, на поїздах. Св. Альфонс твердить,

що люди при роботах, при жнивах такі гидкі бесіди провадять, що там є може більше безстидних слів, ніж зерен збіжа. »З повноти серця промовляють уста«, каже св. Дух. Отже на основі тих слів можна сміло заключити, що світ ніби купається в нечистоті.

Деякі люди ще оправдуються, що тільки так жартують. Поважають плюгаві бесіди (речі) за забаву. Кати також бичування Ісуса Христа поважали за забаву. Бичувати Ісуса це забава? Так забавлятися можуть тільки діаволи! А всеж таки багато людей не має найменшого співчуття з Ісусом та його Матір'ю, знову їм залюбки відновляють ті невисказані муки. Вони тільки жартують, але Ісус та його Мати плачуть. Поглянь, дорога душе, як Ісус дорого платить за ті жарти. Коли неприлично говориш, ти стаєшся тим катом, який має радість з бо-лів Ісуса й Пречистої Діви Марії. Ба навіть ти є гірший, бо ти є христіянин, знаєш хто є Христос, а кати не знали.

Отже як прийде на тебе покус до нечистого гріха, застановися в духу коло того стовпа, де лежить скатований Ісус у своїй власній Крові. Чи будеш мати ще тільки смілости, щоб допуститися цього гріха? Відважишся перед очами засмученої Матері ще додати кілька ран закровавленому її Синові? Ісус Христос закровавленими очами дивиться на тебе і благає тебе, щоб ти був до Нього милосердний. Пречиста Діва Марія говорить тобі: »Сину, доню моя, поглянь, як страшно засмучують грішники моє Непорочне Серце, принаймні ти потіши мене, хоронися нечистого гріха, а замість тих жорстоких бичів,

приложи на зранене Тіло мого Сина рожеві квіточки св. рожанця.»

Помолися ще переблагальну молитву.

VI. Розважання

Розп'яття Ісуса Христа.

В історії нашого спасення є дві препам'ятні хвилини. Година, коли Адам стояв під деревом »пізнання доброго і злого«, зів заборонений овоч і тим непослухав Бога стягнув на себе і на всіх потомків всякого рода терпіння та загубу.

Но супроти цього дерева нашої загуби стоїть на Голгофті дерево хреста, що на нім Спаситель своєю смертю наставляє те, що Адам знищив. Та хвилина є найважливішою зі всіх хвилин, бо тоді ми всі були відкуплені.

Як в раю бачимо біля мужа також жінку, яка собі і нам запричинила загубу. Подібно і на Голгофті Пречиста Діва Марія зі своїм Сином заслугують нам в страшних болях спасення.

Розважмо про ті невимовні муки Ісуса і Пречистої Діви Марії, щоби ми були за це їм вдячні та цінили собі тим більше наше спасення.

Ісус Христос поніс за наше спасення на гору Голгофту тяжкий хрест. Тільки що станув на горі, цілий вичерпаний, вже немилосердні руки катів здирають з Нього одежу, присохлу до ран, тим чином рани відчиняються на ново і Кров ллється обильно (струєю). Все те бачить многострадальна Мати. Зі Сер-

цем повним болю бачить як кроваве бичування відновляється. Як рада би вирвала Його з рук катів, але не може.

Тепер очі цікавої товпи звертаються на верх гори, де кати з цвяхами і молотками готовяться розпяти Ісуса. Настала велика тишина, всі зі запертим віддихом чекають, що тепер буде діятися. Тимчасом жорстокі кати повалюють Спасителя на хрест і вже кладуть перший цвях на Його руку. Кат міцним розмахом ударяє на цвях, який пробиває святую руку. Найсвятіша Кров високо стрижає на всі сторони. Невисказаний біль відчуває Ісус, але цвях немилосердно проникає глибше і глибше. Болі ще збільшаються як прибивають другу руку і ноги, коли їх хотять прибити не досягають вже до своїх призначених місць. Щоби їх могли прибити на своє місце, кати мусять їх натягати з такою силою, що аж члени виходять зі своїх місць. Сповняються на Ісусові слова пророка: »Исчетоша вся кости моя«. (Пс. 21, 18). Дійсно при великій натягненні виступають Спасителеві всі кості так сильно, що можна їх порохувати.

Вкінці Жертва на олтарі хреста вже готова. Настає пропамятна хвиля, якої так гарячо бажав Спаситель Ось, кати підносять хрест до гори. Поволі ступає хрест з розп'ятим Спасителем вище і вище. аж скоро запав з цілим тягарем на дно ями. Хто опише ті муки, які Ісус мусить перетерпіти при тій двиганні? Кожний рух запричинює йому незносимі болі, рани в руках роздираються широко. Вкінці

станув хрест побідоносно з розп'ятим Спасителем як вічне знамя Божої любови та милосердя.

Цілої тої події була свідком многострадална Мати. Все що терпів Син на тілі, це терпіла Мати в своїм Серці. Тепер дивиться на Ісуса. Страшний вид! На голові бачить терновий вінець, лице бліде, напухле, з пороху, ран і крові сплюндруване, ноги і руки прибиті до хреста, сугави всі пороздирані, члени всі вивихнені, ціле тіло кровю і ранами покрите. Який це біль для Серця ніжної Матері!

Велика товпа людей облягла Голгофту та приглядається страшній сцені, але не зі співчуттям, но хулять Ісуса та лають Йому. »Мимоходящіи же хуляху Его, покрывающе главами своими и глаголюще: разоряй церков и тремя деньми созидай, спасися сам: аще Син Божій єси, сними с креста — иния спасе, себе ли не может спасти?» (Мат. 27, 39). Що були принуждені витерпіти Ісус і Мати Божа при тих насмішках і наругах! Кожна насмішка є болючою тим більше в часі смерті. А ті душевні і тілесні болі тривали цілі три години, аж вкінці Ісус склонив голову і помер.

Скінчилося страшне розп'яття на Голгофті, але не кінчиться нове і нове розп'яття Ісуса в душах грішників. Св. Павло каже: »І отпадших, паки обновляти в покаяніє, второе распинающих Сина Божія собі.« (Евр. 6, 6). Хто допускається тяжкого гріха знову розпинає в своїй душі Ісуса Христа. Не дивно отже, що за такий злочин Бог карає некаючихся вічним огнем.

Розп'яття Ісуса Христа є найганебніший людський

учинок, а всеж таки як багато людей зо сміхом на устах денно допускається того вчинку. Знову і знову бачить Пр. Діва Марія вмираючого свого Сина в душах християн. Люба душе, не потішиш засмучену Матір Божу? Хоронися отже сама того найгіршого злочину. Май співчуття з Ісусом і Непорочним Серцем Марії. Молися горячо св. рожанець, щоби грішники Ісуса зняли з хреста, більше Його не розпинали і не відновляли незносимі болі Пренепорочному Серцю Марії.

Помолися ще переблагальну молитву.

V. Розважання

Воскресення Ісуса Христа.

На світі є різні радості. Люди радуються, коли одідичать великий маєток, як є хороший урожай. Радуються школярі як здадуть добре іспит. Добрі діти радуються, коли по довгій хворобі уздоровляться родичі.

Але що є всі ті людські радості в порівнянню з радостями Пречистої Діви Марії. Мати Божа мала також радості. Її життя був вінець увитий з терня і рож; отже не тільки терня терпіння, але також рожі радості росли на дорозі її життя.

Застановімся тепер над радістю, яку відчувало її Серце з воскресення Ісуса Христа.

Після бурі є ясно, по плачі приходить радість. Те саме дізнала і Пречиста Діва Марія. По Великій

П'ятниці прийшла неділя воскресення. Тоді наплакалася, але все болюче вже проминуло. Минулася і Велика Субота, кінчить вже і ніч по суботі, при гробі Ісуса панує тишина, почуть тільки кроки жовнірів, що сторожать гріб. Ніхто їх не чіпає, ніхто не приходить украсти тіло Ісуса. Раненько ще перед сходом сонця спішать побожні жінки до Христового гробу, щоби по східному звичаю намастити пахучим миром Ісусове Тіло. По дорозі вони до себе говорять: »Хто нам відвалить камінь від гроба?« Тут нараз задріжала земля, а Ісус Христос як побідний полководець славно виходить з замкненого гробу, сіяючи як сонце, як це колись бачили Його ученики на горі Тавор. Жадна сторожа, ані гробний камінь, ані печатки на гробі не змогли перешкодити Ісусовому воскресенню. Христос воскрес! Жовніри, що стерегли гріб, перелякані повтікали до міста.

Сторожу перебрали тепер світлі ангели. Ті ангели окружені небесним сяйвом звістили переляканим жінкам: »Не бійтеся, ви шукаєте Ісуса Христа, нема Його тут. Він воскрес, як це передсказав. Ідіть і скажіть це Його ученикам«. Жінки поспішно вернулися до міста звістити радісну вість.

Щоби ту радісну правду скріпити, Ісус являвся більшеразів апостолам та ученикам. Но годі сумніватися, що Ісус найперше об'явився Пречистій Діві Марії. Св. Амврозій твердить, що так належалось.

Мати Божа це також чекала. Ніч з суботи на неділю перевела на молитвах. Як так горячо молилася; ось, тут нараз стоїт перед Нею Ісус її Син — ані двері не відчинилися, ба навіть ангел не прийшов

звістити Його прихід. Ісус сам прийшов до Неї і со-
лодким голосом поздоровив її: »Радуйся, моя Ма-
ти!«

Пречиста Діва Марія з радосним здивуванням
дивиться на красу свого прославленного Сина. Ісус
її ніжно обіймає. Ах, яка це була радісна зустріч!
Любов мало говорить, але відчуває багато. Яка ріж-
ниця в п'ятницю, а тепер — там під хрестом, тут в
обіймах воскресшого Ісуса. Яка ріжниця у Вифлеємі,
а тепер — там убоге, слабеньке дитя, тут стоїть
перед Нею осяяний блиском небесної краси. Но хто
зрозуміє радість материнського серця? Що відчу-
вала Мати Божа при зустрічі з Ісусом?

По першій світовій війні одна мати довго чекала
на поворот свого сина. Прийшла вістка, що він мер-
твий. Мати вже довго оплакала його, але одного дня
відчиняються двері й до хати входить її син живий,
здоровий. »Матінко моя« залунало з уст щасли-
вого сина — а мати? Від прудкої радості упала на
землю мертва. Дійсно є радості, яких навіть люд-
ське серце не може знести. Хто отже може поняти,
що діялося в Серці Марії при зустрічі з її улюбле-
ним Сином?

Подібна радість чекає також на нас. Кілько то
болючих великих п'ятниць переживе людина через
ціле своє життя? З болем в душі, зі сльозою в оці
тисне батько, мати на своє серце улюбленого сина,
коли відходить на фронт. Сумно в родині, як там
на смертній постелі коняє дорогий батько, або ласка-
ва мати. Ще один погляд на доброго батька і вже

прикриває його чорна земля. Справді є багато великих п'ятниць в нашій житті.

Але не сумуймо по Великій П'ятниці настає неділя воскресення. Пречиста Діва Марія стоїть перед нами і солодким голосом кличе: »Не плачте, не нарікайте, ваш смуток обернеться в радість. По короткій терпінні чекає на вас вічна радість!«

Як потішаючою є та правда для християнина у всіх прикрих хвилях життя. Пoboжний Йов остався і в найгірших терпіннях вірний Господеві. Тепер його терпеливість цілий світ подивляє. Що додавало йому при терпіннях відваги? Що інше як не надія на майбутнє воскресення? »Знаю«, сказав він, »що Спаситель мій живе, й я останній день встану з гробу й побачу моїм тілом мого Господа... Цю надію ношу в моїй груді!« (Йов. 19, 25-27). Та надія наповняла небесною потіхою також апостолів, святих мучеників та багатьох християн. Також вони відчували важкість своїх терпінь, але вони знали, що ці терпіння закінчатимуться славним воскресенням. »Христос воскрес, кликали вони, і ми воскресемо і будемо з Ним панувати в небі!«

Та надія нехай живе і в наших грудях, нехай потішає нас у всіх важкостях життя. Будьмо пересвідчені, що з нами подібно станеться, як з тим зерном збіжжя, яке сіємо в землю. Воно там спочиває ніби в гробі, порохніє і розкладається. Але приходить весна а те зерно хоч спорознавіле прецінь зелениться, росте в гору здобиться в колос. Так буде і з нашим тілом. Розсиплеться в порох, а на приказ Бога душа знову до тих порохів поверне, тоді

встанемо з гарним тілом блискучими мов сонце.

Но ми радіб запевнити собі це невимовне щастя. Ось, Пречиста Діва Марія говорить нам потішаюче слово: » Обіцяю, що в годині смерті випрошу до спасення потрібних ласк всім, що в п'ять по собі ідучих перших суботах висповідуються, приступять до св. причастя, помоляться рожанець, перебудуть зі мною четверть години рожважаючи про таїнства св. рожанця, щоби дати винагороду моему Серцю«.

Дорога душе, ти щирим серцем сповнила те бажання Пречистої Діви Марії, отже май кріпку надію, що будеш спасена. І далше почитай горячо Пренепорочне Серце Марії. Нехай тебе потішає через ціле твоє життя тая непохитна правда, що її вчить непомильна Церква: »Правдивий почитатель Пречистої Діви Марії ніколи незагине«.

Помолися ще переблагальну молитву.

Дух переблагання

Дуже болить батька або матір коли виховують дітей, все їм дадуть, а вони є невдячні. Родичі тільки для них жили, працювали, все їм жертвували, але тепер замість любови зазнають тільки невшанування, зневаги та ненависть. Це так дуже болить що не один отець, мати радше би померли.

Пречиста Діва Марія має також людське Серце, яке гірко відчуває невдячність, зневаги та неушановання. Тому горячо просить своїх добрих дітей: »Давайте винагороду, винагороду за численні гріхи, що ними є зневажений Божий Маєстат, та за про-

клони й зневаги, яких зазнає моє Непорочне Серце і також тому, щоби грішники навернулися. Моліться, багато моліться і покутуйте за грішників. Знайте, що багато душ йде до пекла, бо нема нікого, хто би за них жертувався та молився.»

Отже Мати Божа просить, щоби ми, як добрі діти, її материнське Серце потішили. Добрі діти змагаються направити невшановання та зневаги, яких зазнають родичі зі сторони невдячних дітей. Вони тим більше їм оказують любов. Крім цього стараються привести до матері тую блудну дитину, бо знають, що тим чином найбільше потішать засмучене материнське серце. Те саме і від нас домагається наша люба Мати — Пречиста Діва Марія.

Яким способом її потішимо?

Ми вже знаємо що передовсім перепрошуючи її на перші суботи після даних вказівок. Але це ще не вистарчає, Мати Божа домагається від нас, щоби ми були наповнені переблагальним духом. Вона хоче, щоби ми багато молилися та покутовали за грішників. Однак багато душ, як почують дещо про покуту, вже їм відпаде дяка від всього. Чому? Бо вони думають, що їм треба жити так каючо, як жили давні пустельники. Це є превелика помилка. Господь Бог і Мати Божа не жадають від нас таке великих жертв. Що Бог хоче від нас, це виразно об'явив Луції. Господь Бог — говорить Луція — мені сказав: »Жертву, що її від кожного жадаю, є ви-

повнювання обов'язків свого стану та заховання
мого закону. Це є покута, що її хочу і жадаю».

Отже Господь Бог домагається від нас лише,
щоби ми жили щиро по християнськи, піс я своєї
віри, заховуючи св. заповіді та обов'язки свого
стану. Пречиста Діва Марія знову до того додає
своє бажання, щоби ми ті свої обов'язки та щоденні
праці посвячували тим наміренням, щоби перепро-
шувати її Непорочне Серце за зневаги, яких дізнає
від грішників та щоби грішники навернулися. Тим
чином ми нічого не втратимо, навпаки багато ско-
ристаємо. З одної сторони збагатимо свою душу ве-
ликими заслугами для неба, з другої сторони по-
можемо нашим заблудшим братам та сестрам навер-
нутися до Бога. Вони будуть нам за це вдячні в
небі, будуть нашою короною та потіхою через цілу
вічність.

Отже переймійся тим переблагальним духом, що
його так горячо домагається від нас Пренепорочне
Серце Марії. Як добрі діти потішаймо свою небесну
Матір, а Вона напевно буде потішати нас не ли-
ше тут на землі, але головно в небі пригорне нас на
своє любляче, материнське Серце і наповнить наше
серце невимовним щастям.

Молитва щоденного намірення

Божественне Серце Ісуса! Жертвую Тобі через
Непорочне Серце Пречистої Діви всі свої молитви,
праці й терпіння нинішнього дня як винагороду за

наші гріхи. Лучу їх в тим наміренням, в якіх Ти жертвувався за нас на хресті і щоденно жертвуєш Себе на престолах цілого світа. Жертую їх за свою душу, за святу Церкву, та за навернення грішників. Також бажаю досягнути всіх відпустів, яких сьогодні можу досягнути.

Солодке Серце Марії, будь моїм спасенням.
(300 дн. від.).

Пісня

Маріє Пренепорочна, свята Діво Мати,
З покон віків Ти єдина повна благодати.

В лучах сонця облечена, Непорочна Мати,
Сонце правди Ти нам дала, повна благодати.

Най же Tobі, о Маріє, буде вічна слава,
будь Пресвята Божа Мати для всіх нас ласкава.

А наш нарід Tobі вірний, наш край села, міста,
Захоронюй Непорочна, Маріє Пречиста!

Зміст

	сторна
Перша поява Матери Божої	3
Друга поява	6
Третя поява .	8
Четверта 'поява	9
Пята поява	9
Послідня поява . . .	10
Новий незвичайний образ .	12
Велике чудо .	13
Що з того для нас впливає?	14
Послання Богоматері	15
Побожність до Непорочного Серця П. Д. Марії	15
Посвята світа Непор. Серцю Марії	19
Як посвятитися	19
Посвята	20
Винагорода .	20
Переблагальна молитва	29
I. Розважання	24
II. Розважання	30
III. Розважання	35
IV. Розважання	39
V. 'Розважання	43
Дух переблагання .	48
Яким способом Ії потішимо	49
Молитва що денного намірення .	50
Пісня	51
Мапа Португалії . 	52

